

Σ.Ε.Ε.Δ.Δ.Ε.
ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΩΝ
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΩΝ ΔΩΜΑΤΙΩΝ
ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΗΛ.210-6422418, ΦΑΞ.210-6429725.
ΤΣΟΧΑ 15-17 ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ, ΑΘΗΝΑ, Τ.Κ. 115 21
Email : seedde98@otenet.gr

ΑΘΗΝΑ 13-06-2007
ΑΡ. ΠΡΩΤ. 793

ΠΡΟΣ : ΜΕΛΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΚΑΙ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΕΣ ΜΕΛΗ ΤΗΣ Σ.Ε.Ε.Δ.Δ.Ε.

ΘΕΜΑ : ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Συνάδελφοι

Σας διαβιβάζουμε απόφαση του εισαγγελέα Σύρου κ. Βασιλείου Ι. Αδάμπα αναφορικά με την άγρα πελατών.

Εγκύκλιος για την Άγρα Πελατών

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ - ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΣΥΡΟΥ

Ερμούπολη Σύρου, 17/5/2007

Αποδέκτες: 1) Λιμεναρχεία Περιφέρειας Εισαγγελίας Πρωτοδικών Σύρου

Κοινοποίηση 1) Αστυνομική Διεύθυνση Κυκλάδων

- 2) Δήμοι
- 3) Νομαρχία Κυκλάδων
- 4) Γραφεία ΕΟΤ Κυκλάδων

Εγκύκλιος Εισαγγελέα Πρωτοδικών Σύρου

Σας ενημερώνουμε ότι έχει ψηφισθεί ο Ν. 3498/2006(ΦΕΚ 230-Α/24.10.2006). Με το άρθρο 53 του τελευταίου νομοθετήματος αντικαταστάθηκε το εδάφιο α' της §3 του άρθρου 4 του Ν.2160/1993(ΦΕΚ 118 τ. Α') ως εξής: «όποιος παροτρύνει και παρενοχλεί με οποιοδήποτε τρόπο πρόσωπο ή ομάδα προσώπων να δεχθεί ή να αποκρούσει ταξιδιωτική ή μεταφορική υπηρεσία, υπηρεσίες εστίασης ή ψυχαγωγίας ή τουριστικού καταλύματος ή προϊόντα εμπορικού καταστήματος τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι έξι(6) μηνών ή με χρηματική ποινή τουλάχιστον χιλίων(1000) ευρώ ή και με τις δύο αυτές ποινές. Είναι λοιπόν ευχερές να διαπιστωθεί ότι με την επελθούσα τροποποίηση, το αδίκημα της άγραφας πελατών φέρει πλέον πλημμεληματική κύρωση και ανήκει πλέον στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου. Τούτο σημαίνει ότι η σύλληψη των τυχόν δραστών είναι υποχρεωτική για άπαντες τους ανακριτικούς υπαλλήλους. Αντίστοιχα, σας υπενθυμίζουμε ότι προηγουμένως, δεδομένου όντος του πταισματικού χαρακτήρα της κύρωσης, η σύλληψη των δραστών ήταν μόνο δυνατή. Βεβαίως, και στον παρόντα χρόνο το αδίκημα διώκεται αυτεπαγγέλτως, ενώ εξακολουθούν να ισχύουν τα εδάφια β' και γ' της §3 του άρθρου 4 του Ν.2160/1993 σύμφωνα με τα οποία «β) με την ίδια διάταξη τιμωρείται και όποιος, χωρίς άδεια ασκήσεως του οικείου επαγγέλματος, συναλλάσσεται με πρόσωπο ή ομάδα προσώπων ή διαπραγματεύεται ή μεσολαβεί, με σκοπό να κατευθύνει πελατεία σε υπηρεσίες ή καταστήματα της προηγούμενης παραγράφου γ) Ανεξάρτητα από τις ποινικές κυρώσεις στους παραβάτες των προηγούμενων εδαφίων, επιβάλλεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα του ΕΟΤ. πρόστιμο από 200.000 μέχρι 1.000.000 δραχμές για κάθε παράβαση, ανάλογα με τη βαρύτητα αυτής. Σε περίπτωση υποτροπής το ανώτατο όριο του προστίμου διπλασιάζεται». Σημειώνεται εν προκειμένω ότι και η μορφή του αδικήματος του εδαφίου β' αυτονόητα φέρει πλημμεληματική κύρωση(και εδώ το αδίκημα διώκεται αυτεπαγγέλτως), ενώ

σε κάθε περίπτωση ο Γενικός Γραμματέας του ΕΟΤ εξακολουθεί να υπέχει υποχρέωση επιβολής διοικητικών κυρώσεων σε βάρος των παραβατών.

Ως προς την υποχρέωση σύλληψης εκ μέρους των ανακριτικών υπαλλήλων ορίζουμε τα ακόλουθα: Σύμφωνα με το 275§1 του ΚΠΔ «οι προανακριτικοί υπάλληλοι καθώς και κάθε αστυνομικό όργανο έχουν υποχρέωση να συλλάβουν το δράστη αυτόφωρου κακουργήματος και πλημμελήματος». Το τελευταίο σημαίνει ότι τα αναφερόμενα στη διάταξη του άρθρου 275 ΚΠΔ πρόσωπα υποχρεούνται στη σύλληψη δράστη(βλ. Αθανάσιο Κονταξή Κώδικας Ποινικής Δικονομίας εκδ. 2006, τόμος β', σελ. 1760), χωρίς να απαιτείται οποιαδήποτε έγκριση ή άδεια για τις ενέργειες αυτές οποιουδήποτε, φυσικά ούτε και του εισαγγελέα, ο δε τελευταίος δεν δικαιούται να αποτρέψει τη σύλληψη στην περίπτωση αυτή, παρόλο ότι διευθύνει την προανάκριση και ελέγχει και εποπτεύει για την τήρηση των νόμων(ΕγκΕισΕφΑθ(Λάμπρος Καραμπέλας) ΠοινΧρ 1999/779). Βεβαίως, ο εισαγγελέας κέκτηται ακολούθως του δικαιώματος να μην εφαρμόσει την αυτόφωρη διαδικασία ή και να θέσει την υπόθεση στο αρχείο κατά το άρθρο 43 του ΚΠΔ, εφόσον εννοείται συντρέχουν οι νόμιμες προς τούτο προϋποθέσεις. Αντίστοιχα, σύμφωνα με το άρθρο 409 του ΚΠΔ «σε περίπτωση αυτοφώρου πταίσματος επιτρέπεται η σύλληψη του δράστη από κάθε αστυνομικό όργανο που έσπευσε ή από ανακριτικό υπάλληλο μόνο για τη βεβαίωση της ταυτότητας του αυτοφώρου ή την άμεση εισαγωγή του σε δίκη, όποτε αυτή είναι δυνατή, σύμφωνα με τις διατάξεις που ακολουθούν». Από την ανάλυση του κειμένου της τελευταίας διάταξης συνάγεται ότι σε αντίθεση με τα ισχύοντα επί πλημμελημάτων η σύλληψη του υπαιτίου είναι δυνατή και επιτρέπεται μόνο α) για τη βεβαίωση της ταυτότητας του δράστη ή β) προς άμεση προσαγωγή αυτού ενώπιον του δημόσιου κατηγορού για την άμεση εισαγωγή του σε δίκη(βλ. Αθ. Κονταξή Κώδικας Ποινικής Δικονομίας τόμος β' σελ. 2395). Συμπέρασμα: Για τα αδικήματα της άγρας πελατών είναι υποχρεωτική η σύλληψη των δραστών. Εξάλλου τονίζουμε στο σημείο αυτό ότι, σε περίπτωση που την άγρα ασκεί κάποιο πρόσωπο κατ' εντολή του ιδιοκτήτη ξενοδοχείου ή άλλης επιχείρησης, επιβάλλεται η σύλληψη και του τελευταίου(αν βεβαίως συντρέχουν οι προϋποθέσεις του αυτοφώρου και γι' αυτόν).

Περαιτέρω, ερμηνεύοντας το κείμενο του νόμου εκθέτουμε τα ακόλουθα: Σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ.3 του Ν. 2160 της 19/19.7.1993(ΦΕΚ 118 τ.Α' «ρυθμίσεις για τον τουρισμό και άλλες διατάξεις») «α) όποιος παροτρύνει και παρενοχλεί με οποιοδήποτε τρόπο πρόσωπο ή ομάδα προσώπων να δεχθεί ή να αποκρούσει ταξιδιωτική ή μεταφορική υπηρεσία, υπηρεσίες εστίασης ή ψυχαγωγίας ή τουριστικού καταλύματος ή προϊόντα εμπορικού καταστήματος τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι έξι(6) μηνών ή με χρηματική ποινή τουλάχιστον χιλίων(1000) ευρώ ή και με τις δύο αυτές ποινές. β) με την ίδια διάταξη τιμωρείται και όποιος, χωρίς άδεια ασκήσεως του οικείου επαγγέλματος, συναλλάσσεται με πρόσωπο ή ομάδα προσώπων ή διαπραγματεύεται ή μεσολαβεί, με σκοπό να κατευθύνει πελατεία σε υπηρεσίες ή καταστήματα της προηγούμενης παραγράφου γ) Ανεξάρτητα από τις ποινικές κυρώσεις στους παραβάτες των προηγούμενων εδαφίων, επιβάλλεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα του ΕΟΤ. πρόστιμο από 200.000 μέχρι 1.000.000 δραχμές για κάθε παράβαση, ανάλογα με τη βαρύτητα αυτής. Σε περίπτωση υποτροπής το ανώτατο όριο του προστίμου διπλασιάζεται». Από την ενατένιση του κειμένου του ως άνω νόμου εύλογα αναφύονται πλείστα ζητήματα, τα οποία άπτονται τόσο της ακριβούς οριοθέτησης του εύρους της αντικειμενικής υπόστασης των αδικημάτων, που περιγράφονται στο α και β εδάφιο, όσο και της σχέσης συμπλοκής, που τυχόν αυτά έχουν. Ειδικότερα, στο πρώτο εδάφιο ορίζεται το αδίκημα της άγρας πελατών. Πρόκειται για έγκλημα που α) προσβάλλει ατομικό και μάλιστα προσωπικό και όχι περιουσιακό έννομο αγαθό. Ειδικότερα, κατά την άποψη μας, προστατευόμενο έννομο αγαθό της ως άνω τυγχάνει το δικαίωμα της προσωπικής ελευθερίας, έκφραση του οποίου αποτελεί και το δικαίωμα εκάστου ανθρώπου να προβεί σε συναλλακτική δραστηριότητα ή να απέχει αυτής κατ' αρέσκια, ήτοι κατόπιν επιλογής του τόπου, χρόνου και του προσώπου του αντισυμβαλλομένου και όχι συνεπεία φορτικής πίεσης. β) κοινό και όχι ιδιαίτερο, αφού μπορεί να τελεστεί από τον οποιοδήποτε, χωρίς να χρειάζεται αυτός να έχει κάποια ιδιότητα. Αντίθετα σημειώνεται ότι το εδάφιο β προβλέπει ιδιαίτερο αδίκημα, αφού τιμωρεί όσους, παρότι στερούνται άδειας ασκήσεως του οικείου επαγγέλματος(πχ. ξενοδόχου, εστιατόρα κλπ.), συναλλάσσονται, διαπραγματεύονται ή μεσολαβούν για το σκοπό που αναφέρει η διάταξη. Είναι σαφές ότι το εδάφιο αυτό καθιερώνει αυτοτελές και αυθύπαρκτο αδίκημα, το οποίο τελεί σε σχέση αλληλοαποκλεισμού με το αντίστοιχο του πρώτου εδαφίου. Με άλλα λόγια, το προβλεπόμενο στο εδάφιο α αδίκημα, αποτελούν χρονικό πρότερο, τελεί οποιοδήποτε παροτρύνει και παρενοχλεί, είτε κατέχει σχετική άδεια ασκήσεως επαγγέλματος, είτε όχι. Αντίθετα, το αντίστοιχο του δεύτερου εδαφίου αναφέρεται σε χρονικά μεταγενέστερο στάδιο, αφού απαιτεί συναλλαγή,

διαπραγμάτευση ή μεσολάβηση, ήτοι ενέργειες που προϋποθέτουν και την ενεργητική συμμετοχή του δέκτη-υποψήφιου των σχετικών παροχών, η οποία αντιθέτως στο αδίκημα του εδαφίου α' τυχάνει χωρίς αμφιβολία αποκλεισμένη. γ) Μονοπρόσωπο, αφού μπορεί να τελεστεί από ένα πρόσωπο. Η κατά συναυτουργία πραγμάτωση του πάντως δεν αποκλείεται δ) βλάβης και όχι διακινδυνεύσεως, αφού το αποτέλεσμα του έγκειται στη βλάβη του συγκεκριμένου εννόμου αγαθού ε) στιγμιαίο και όχι διαρκές, αφού η χρονική στιγμή της τυπικής περάτωσης του είναι μοναδική και δεν μπορεί να παραταθεί κατά τη βούληση του δράστη στ) Που ανήκει στα πλημμελήματα, αφού η απειλούμενη ποινή είναι φυλάκιση μέχρι έξι(6) μηνών ή με χρηματική ποινή τουλάχιστον χιλίων(1000) ευρώ ή αμφότερες οι τελευταίες. ζ) αυτεπαγγέλτως διωκόμενο. Περαιτέρω, ορίζουμε ότι απαραίτητη προϋπόθεση για την πλήρωση της αντικειμενικής υπόστασης του περί ου η παρούσα αδικήματος συνιστά, λόγω της ύπαρξης του συμπλεκτικού συνδέσμου «και», η αθροιστική ύπαρξη «παρότρυνσης» και «παρενόχλησης»(βλ. την υπ' αριθμ. 1/1994 ΓνωμΕισΠρωτΣυρ(Ρούσσοσ-Εμμανουήλ Παπαδάκης αδη.)). Έτσι, εφαρμόζοντας τη γραμματική μέθοδο ερμηνείας, διαπιστώνουμε ότι παροτρύνω= παρακινώ, προτρέπω, ενώ παρενοχλώ= ενοχλώ κάποιον(Λεξικό της Νεοελληνικής Γλώσσας, Τεγόπουλου-Φυτράκη εκδ. ....). Ακολούθως, ο μελετητής του νόμου εύλογα διαπιστώνει ότι η έννοια του ρήματος παροτρύνω, έχοντας αντικειμενικά ερείσματα είναι ευχερής να διαγνωσθεί. Αντιθέτως δεν συμβαίνει το ίδιο με την έννοια του ρήματος παρενοχλώ, αφού τα συναισθήματα, που βιώνει έκαστο πρόσωπο, όταν γίνεται αποδέκτης οχληρής συμπεριφοράς ποικίλουν, για λόγους που ανάγονται στην ιδιοσυστασία και την προσωπικότητα εκάστου. Τίθεται λοιπόν το ερώτημα ποια συμπεριφορά πρέπει να θεωρείται ενοχλητική; Η δημιουργούσα ενόχληση στον ευαίσθητο ή οξύθυμο πολίτη ή στο μέσο αντίστοιχο; Η απάντηση φρονούμε είναι σαφής και ανεπίδεκτη αμφισβήτησης. Τότε μόνο η συμπεριφορά πληροί την έννοια της παρενόχλησης, όταν ο μέσος πολίτης ενοχλείται και είναι εύλογο και επόμενο να συμβαίνει αυτό.

Συμπληρωματικά για το αδίκημα του εδαφίου β' ορίζεται ότι κολάζει τη διενέργεια συναλλαγής, διαπραγμάτευσης ή μεσολάβησης για την κατεύθυνση πελατείας σε υπηρεσίες ή καταστήματα ταξιδιωτικής ή μεταφορικής φύσης, εστίασης ή ψυχαγωγίας. Η διάταξη της παρούσας περίπτωσης έχει εφαρμογή σε τουριστικές επιχειρήσεις οποιασδήποτε μορφής και κατηγορίας, που λειτουργούν χωρίς να έχουν το προβλεπόμενο από τις διατάξεις του παρόντος ειδικό σήμα λειτουργίας(άρθρο 27 παρ.3 του Ν. 2636 της 23/27.8.1998 ΦΕΚ 198 τ. Α'). Όπως προαναφέρθηκε, το αδίκημα αυτό προϋποθέτει τη συμμετοχή του πολίτη, που αποτελεί τον υποψήφιο δέκτη των υπηρεσιών. Είναι αυτονόητο όμως ότι για τον τελευταίο(πολίτη) δεν υφίσταται θέμα αξιόποινης τινός πράξης. Ακολούθως, άνευ ετέρου, όταν γίνεται αντιληπτή η διενέργεια διαπραγματεύσεων για το σκοπό, που αναφέρει η διάταξη, από άτομα τα οποία δεν είναι εφοδιασμένα με τη σχετική άδεια(πρόκειται για άδεια λειτουργίας της αντίστοιχης εκμετάλλευσης), τίθεται ζήτημα καταμήνυσης αυτών. Βεβαίως, εάν τα τελευταία πρόσωπα είναι αποδεδειγμένα υπάλληλοι επιχειρήσεως, που είναι εφοδιασμένα με άδεια και ενεργούν εντός του πλαισίου της εργασιακής τους σχέσης, η άδεια εκμετάλλευσης καλύπτει τις ενέργειες τους.

Έχοντας λοιπόν κατά νουν άπαντα τα ανωτέρω προσεγγίζουμε τα ακόλουθα ενδεχόμενα με τις αντίστοιχες, από άποψη ουσιαστικού δικαίου, εκφορές: Περίπτωση πρώτη, Ιδιοκτήτες και υπάλληλοι επιχειρήσεων ενοικιαζομένων δωματίων ή ξενοδοχείων(είτε αυτά κέκτηνται σχετικής άδειας, είτε όχι) συγκεντρώνονται σε χώρο, που δεν παρακωλύει τη ανεμπόδιστη διέλευση των οχημάτων και των επισκεπτών, που πεζοί αποβιβάζονται από τα πλοία, που καταπλέουν. Ακολούθως, α) χωρίς να τους ζητηθεί, απευθύνονται στους τελευταίους και τους ερωτούν, αν έχουν κατάλυμα. Η ενέργεια αυτή συνιστά παρότρυνση και είναι άνευ ετέρου οχληρή για το μέσο πολίτη. Πολύ περισσότερο το αυτό ισχύει, όταν οι αναζητούντες πελατεία φράσσουν το δρόμο των πολιτών ή τους τραβούν από το χέρι για να τους δείξουν τις φωτογραφίες, που τυχόν φέρουν κλπ. . Οι ανωτέρω συμπεριφορές συνιστούν άγρα πελατών(εδαφ. α'). β) χωρίς να απευθύνονται σε συγκεκριμένο πολίτη και δίχως να κινούνται, κρατούν φωτογραφίες των επιχειρήσεων τους(ξενοδοχεία, εστιατόρια κλπ). Η ενέργεια αυτή δεν είναι απαγορευμένη και μόνο με αναλογική ερμηνεία, απαγορευμένη δογματικά στο ποινικό δίκαιο, θα ενέπιπτε στο αδίκημα της άγρας πελατών. Άλλωστε ο χώρος του πεζοδρομίου και η χερσαία ζώνη λιμένα είναι κοινόχρηστη και ως εκ τούτου προσιτή σε κάθε πολίτη(ομοίως σε ΓνωμΕισΠρωτΣυρ(Ρούσσοσ-Εμμανουήλ Παπαδάκης) 1/1995 αδη). γ) χωρίς να μετακινούνται και δίχως να απευθύνονται σε συγκεκριμένο πολίτη, διαλαλούν ότι έχουν δωμάτια κλπ. Πρόκειται για ενέργειες, οι οποίες δεν εμπίπτουν στην έννοια της άγρας πελατών. Η τυχόν αντικειμενικά υφιστάμενη αντίθεση στην αισθητική του μέσου ανθρώπου και ο εντοπισμός εικόνας, που παραπέμπει, συνδυαζόμενη με τη συχνά δυστυχώς λίαν

ατημέλητη εμφάνιση των ιδιοκτητών ή υπαλλήλων, σε τριτοκοσμική χώρα, δεν εξαρκεί να αναγάγει τη προδιαληφθείσα συμπεριφορά σε αξιόποινη πράξη, αφού κάτι τέτοιο θα υπερακόντιζε το σκοπό το νόμου.

Περίπτωση δεύτερη, Ιδιοκτήτες και υπάλληλοι επιχειρήσεων ενοικιαζομένων δωματίων ή ξενοδοχείων(είτε αυτά κέκτηνται σχετικής άδειας, είτε όχι) συγκεντρώνονται σε χώρο, που παρακωλύει τη ανεμπόδιση διέλευση των οχημάτων και των επισκεπτών, που πεζοί αποβιβάζονται από τα πλοία, που καταπλέουν. Η προπεριγραφείσα συμπεριφορά τότε μόνο συνιστά παράβαση του άρθρου 292 του ΠΚ, όταν πράγματι παρεμποδίζεται η λειτουργία της κοινόχρηστης εγκατάστασης. Ειδικότερα, για την ακριβή λειτουργία του αδικήματος της παρακώλυσης συγκοινωνιών λεκτέα τα ακόλουθα: η διάταξη αποβλέπει στην εξασφάλιση της λειτουργίας εγκατάστασης συγκοινωνίας κοινής χρήσεως, η οποία θεωρείται κοινωνικό αγαθό σημαντικής αξίας(ενδεικτ. ΑΠ 1254/1993 ΠοινΧρ ΜΓ/1009). Ωστόσο απαραίτητο για την πλήρωση της αντικειμενικής υπόστασης είναι να υφίσταται παρακώλυση και όχι απλή διατάραξη, αδιαφόρου όντος του αν η παρακώλυση είναι διαρκής ή προσωρινή(ΑΠ 935/1981 ΠοινΧρ ΛΒ/179). Επιπλέον, παρακώλυση θεωρείται κάθε ενέργεια, η οποία έχει ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση της λειτουργίας της κοινής χρήσης εγκατάστασης. Όμως δεν περιλαμβάνεται κάθε παρακώλυση, αλλά πρέπει αυτή να κέκτηται κάποια βαρύτητα(ΑΠ 524/1990 ΠοινΧρ ΜΑ/28). Ως εκ τούτου σκόπιμο κρίνεται οι σχετικές συμπεριφορές εκ μέρους των ιδιοκτητών και των υπαλλήλων διαφόρων επιχειρήσεων να αντιμετωπίζονται προληπτικά με τον ορισμό των τμημάτων του λιμένα, στα οποία η στάση πολιτών δημιουργεί σοβαρή παρακώλυση στη λειτουργία του λιμένα. Άλλως, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, εν ταυτώ δε συνδρομής απασών των προϋποθέσεων, που στη δεύτερη περίπτωση αναφέρθηκαν, αναγκαία κρίνεται η εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 275 του ΚΠΔ κατά το οποίο «ο προανακριτικοί υπάλληλοι καθώς και κάθε αστυνομικό όργανο έχουν υποχρέωση να συλλάβουν το δράστη αυτόφωρου κακουργήματος και πλημμελήματος». Το τελευταίο σημαίνει ότι τα αναφερόμενα στη διάταξη του άρθρου 275 ΚΠΔ πρόσωπα υποχρεούνται στη σύλληψη δράστη, χωρίς να απαιτείται οποιαδήποτε έγκριση ή άδεια για τις ενέργειες αυτές οποιουδήποτε, φυσικά ούτε και του εισαγγελέα, ο δε τελευταίος δεν δικαιούται να αποτρέπει τη σύλληψη στην περίπτωση αυτή, παρόλο ότι διευθύνει την προανάκριση και ελέγχει και εποπτεύει για την τήρηση των νόμων(ΕγκΕισΕφΑθ(Λάμπρος Καράμπτελας) ΠοινΧρ 1999/779). Βεβαίως, ο εισαγγελέας κέκτηται ακολούθως του δικαιώματος να μην εφαρμόσει την αυτόφωρη διαδικασία ή και να θέσει την υπόθεση στο αρχείο κατά το άρθρο 43 του ΚΠΔ..

Περίπτωση τρίτη, Επιβάτες εξερχόμενοι από τα πλοία αυτοβούλως, στα πλαίσια συναλλακτικής ελευθερίας σπεύδουν να διαπραγματευθούν με τους ιστάμενους ιδιοκτήτες και υπαλλήλους ταξιδιωτικών κλπ επιχειρήσεων. Ακολούθως, οι τελευταίοι διαπραγματεύονται μαζί τους. Πρόκειται για συμπεριφορά μη προσκρούουσα σε απαγορευτικό τινά κανόνα, πλην όμως απαραίτητη προϋπόθεση για το τελευταίο αποτελεί η ύπαρξη άδειας λειτουργίας της σχετικής επιχείρησης. Βεβαίως, πέραν τούτου, προαπαιτούμενο αποτελεί η διενέργεια της σχετικής δραστηριότητας σε χώρο, που δεν παρακωλύει την εύρυθμη λειτουργία του λιμένα.

Τελειώνοντας σημειώνουμε ότι δεν θα επανέλθουμε στο θέμα δίδοντας περαιτέρω κατευθύνσεις και οδηγίες. Τα ως άνω πρέπει να τηρηθούν καθ' ολοκληρίαν, προκειμένου να εξαλειφθεί ολοκληρωτικά και για πάντα το απαράδεκτο και προσβλητικό για τη χώρα μας φαινόμενο της άγρας πελατών. Επιπλέον, όπως παρέργως σημειώνουμε ότι σε περίπτωση αδράνειας των καθ' ύλην υπευθύνων για την επαρκή αστυνόμευση των λιμένων, θα ενεργήσουμε παν το νόμιμο κατά παντός υπευθύνου υπηρεσιακού παράγοντα.

Για το Δ.Σ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Σ. ΠΑΥΚΡΑΤΗΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Α. ΨΑΡΟΓΙΑΝΝΗΣ